

TRIO BOCQUET

Violí: EDUARD BOCQUET

Viola: JOSEP JULIBERT

Cello: JOSEP TROTTA

R E P E R T O R I

MÚSICA PRE-CLÀSSICA

(Segles XVI, XVII i XVIII)

<i>Bassani</i>	Sonates
<i>Byrd</i>	Fantasia
<i>Durante</i>	Tocata
<i>Gibbons</i>	Fantasies
<i>Jeffreys</i>	"
<i>Purcell</i>	"
<i>Scarlatti</i>	Tocata
<i>Stradella</i>	"
<i>Vitali</i>	Sonates

MÚSICA CLÀSSICA

<i>Beethoven</i>	Serenata en re, op. 8
"	Trio en mi bemoll, op. 3
"	" en sol, op. 9, 1
"	" en re, op. 9, 2
"	" en do menor, op. 9, 3
<i>Boccherini</i>	Trios op. 38, 1-6
<i>Mozart</i>	Divertiments
<i>Haydn</i>	Trios op. 53, 1-4

MÚSICA ROMÀNTICA

<i>Reger</i>	Trio, op. 141
<i>Schubert</i>	Trio en si bemoll
"	Trio inacabat

MÚSICA MODERNA

<i>Cras</i>	Trio (1926)
<i>Dohnányi</i>	Serenata, op. 10
<i>E. Frey</i>	Trio en re menor
<i>Gál</i>	Trio, op. 41
<i>Hindemith</i>	Trio "1933"
<i>Jirák</i>	Divertiment, op. 28 (1925)
<i>Kadosa</i>	Trio, op. 12
<i>Möschinger</i>	Divertiment, op. 10
<i>Pahissa</i>	Trio en sol (1903)
<i>Schröder</i>	Trio en mi menor, op. 14
<i>Siegl</i>	Divertiment, op. 44

ALGUNS EXTRACTES DE PREMSA:

LA PUBLICITAT

No recordem que ací hi hagués hagut mai un trio de corda. Una agrupació que existeix a molts llocs, ja que el repertori per a aquest conjunt és extens i ben selecte i justifica prou que hi hagi qui se n'ocupi; però entre nosaltres hem vist formar-se quartets i altres conjunts de cambra, sense que aquest auster i adorable grup que constitueixen el violí, la viola i el violoncel, hagués trobat fins avui els conreadors entusiastes que volguessin emprendre una de les tasques més compromeses que hom pot trobar en el camp de la música de concert.

Ara, però, tenim un trio de corda, un excel·lent trio que ha començat de la manera més brillant les seves activitats. El formen els senyors Eduard Bocquet, Josep Julivert i Josep Trotta, concertistes els noms dels quals són tan ferma garantia, que excusa tot elogi. Aquests tres artistes tenen ben acreditades totes les qualitats que calen als que dediquen a la música de cambra llurs esforços. El record del «Quartet Català» és ben viu entre nosaltres i parla eloqüentment. Ara, amb la nova actuació, aquests músics abnegats i fervorosos, han tornat a posar a prova llur vocació i ens ofereixen un nou exemple que cal ben remarcar. Totes les dificultats que presenta l'execució en el quartet, augmenten encara amb la supressió d'un instrument, i hom no imagina fàcilment l'esforç enorme que representa arribar a l'equilibri i unitat necessaris, sobretot quan això és assolit amb la perfecció que podem constatar en el Trio Bocquet.

Els tres artistes que s'han agrupat tenen, evidentment, la millor fórmula per treballar amb tota eficàcia: senten el fervor que anima totes les grans obres, l'entusiasme cada dia renovat, i troben el millor estímul per encoratjar llur treball, no en cap excitació exterior, sinó en ells mateixos, en les pròpies necessitats espirituals. El Trio Bocquet ha començat bé i—sigui'n's permesa la frase—anirà lluny, segurament.

L'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música tingué l'encert de presentar-lo en el seu darrer concert celebrat. El programa de la sessió, d'un grandíssim interès, comprenia un trio de Haydn, un de Reger, un de Jaume Pahissa i una «Serenata» de Dohnányi. La interpretació d'aquestes obres fou magistral, simplement; una expressió intensa i perfectament ca-

racteritzada de cada estil, i una meravella de finor en els detalls i matisos.

Remarquem especialment la bona impressió causada pel trio en sol, de Pahissa, que compta entre les primeres obres del compositor. Aquesta obra es fa seguir amb interès creixent per la bella volada lírica que hi prenen les idees i l'eloqüència amb què són desenvolupades. El primer temps, sobretot, és magnífic, d'una gran intensitat expressiva i molt ben construït.

Aquesta obra i les altres que integren el programa, foren ovacionades, com també els intèrprets, amb el més justificat entusiasme.

B. SAMPER

LAS NOTICIAS

Anteriormente, junto con otro excelente violinista, constituían el Quartet Català. Recuerdo que la primera vez que tuve ocasión de oírles, sin conocerles, me produjeron un efecto tan grande que en la reseña que de la audición celebrada en la Sala Parés, o Galerías Maragall, hice al siguiente día, dije que consideraba, este cuarteto, como de los mejores, si no el mejor, que había oído; y eso que por Barcelona han pasado los primeros cuartetos que existen.

Las mismas cualidades conservan constituyendo ahora el Trío Bocquet, los artistas que antes formaban parte del Quartet Català. Los tres elementos, violín, viola y violoncello, poseen una técnica extraordinaria, una sonoridad tan bella y suave como potente, y un sentido del conjunto que hace que las obras, en sus manos, alcancen una interpretación altamente artística y perfecta.

En el programa de la sesión del Círculo Artístico, ejecutaron tríos de Boccherini, de Haydn y de Dohnányi.

El de Dohnányi, titulado «Serenata», tiene cinco tiempos, difíciles todos, y de mucho interés. El «Scherzo», es muy vivo, y contiene pasajes de gran dificultad, pero de mucho efecto. El «Tema con variaciones», de melodía muy cantable, fué dicho con mucha expresión y sonido lleno por los concertistas.

El éxito que tuvieron de parte del público, muy selecto, y tan numeroso que no cabía en el salón de música del Círculo, fué clamoroso. Obligados a tocar aun después de terminado el programa, repitieron el difícil e interesante «scherzo» del trío de Dohnányi.

JAIME PAHISSA

L'INSTANT

Indiscutiblement el Trio Bocquet és una de les agrupacions instrumentals més remarcables de casa nostra, i així esperem que la temporada vinent ho reconeixeran les nostres institucions musicals encomanant-li algun dels concerts en perspectiva.

Tractant-se de trio a cordes soles, podem dir que al valor intrínsec de les seves execucions, s'hi afegeix l'interès circumstancial de portar aquestes execucions sobre obres la majoria de les quals són desconegudes del tot. Així dissabte el programa comprenia trios d'Haydn, Boccherini i Schubert del tot inèdits per a nosaltres.

Fou, doncs, una vetllada plena d'interès, tant per la qualitat musical del programa com per la qualitat remarcable de les execucions.

J. PALAU

MIRADOR

Un nou conjunt de tres músics excel·lents, Eduard Bocquet, Josep Julibert i Josep Trotta, s'ha presentat amb un extens programa de trios de corda, en el darrer concert de l'Associació d'Estudiants de Música a la Sala Mozart. Aquests joves artistes, ben coneguts a Barcelona per llurs múltiples qualitats, reuneixen qualitats extraordinàries i poden aspirar a la més alta qualificació artística en aquest gènere que cultiven. Per l'hivern que ve, preparen un repertori formidable d'obres modernes i clàssiques, cosa que ens donarà lloc a seguir el desenvolupament artístic d'aquest novell agrupament en les seves diverses etapes i els seus progressos constants. Per aquesta vegada ens limitarem a assenyalar, al costat d'una interpretació meravellosament equilibrada de trios de Haydn i de Max Reger, la d'una serenata força convencional de Dohnányi i d'una encisadora obra de joventut de Jaume Pahissa.

OTTO MAYER

RENOVACION

El prestigio se adquiere con el tiempo. No obstante, el Trío Bocquet lo ha alcanzado rápidamente, por la razón de que lo integran artistas de gran categoría.

Eduardo Bocquet, es un admirable violinista que posee una deliciosa sonoridad. Técnicamente, es de una claridad y pulcri-

tud en extremo notables. También es de gran categoría el viola José Julibert i José Trotta es un violoncelista de un talento poco común y de una seguridad y un equilibrio perfectos. Estos excelentes concertistas, interpretaron admirablemente un trío de Boccherini y otro de Haydn, los dos en primera audición. Hay en el primero frescura y elegancia, y en el de Haydn, una exquisita ponderación sonora en el primer tiempo y gran maestría en la técnica del último, tratado en imitaciones.

Terminó el concierto con una excelente versión del trío de Schubert. Creemos, sinceramente, que el trío de cuerda Bocquet será pronto una de las organizaciones más solicitadas.

A. LAPORTA

LAS NOTICIAS

No repetiremos hoy los elogios que, de ellos particularmente, y del conjunto que forman, escribimos a raíz de aquel concierto. Los resumiremos repitiendo que consideramos al Trío Bocquet como una de las mejores agrupaciones «da camera» que hemos oído. Su perfección técnica es completa, su sonoridad es bella y llena, su dicción es expresiva, y su conjunto es equilibrado y hondamente musical.

J. PAHISA

L'INSTANT

Ens interessa més parlar de l'encert que significa la constitució d'aquest trio de cordes, conjunt instrumental que ha de permetre treballar i donar a conèixer obres importantíssimes dels antics i dels moderns.

Ahir, amb obres de Boccherini, Haydn i Dohnányi, el Trio Bocquet palesà les seves magnífiques qualitats que el situen entre els conjunts preferents constituïts a Barcelona. El valor isolat de cada instrumentista posat al servei d'una col·laboració perfecta, feta d'intel·ligència i compenetració, s'evidencià ahir d'una faïso impecable.

Una excel·lent musicalitat al servei de les intencions més subtils, una opulència sonora difícil de superar, en el recital d'ahir el Trio Bocquet triomfà a bastament i ens ha comunicat a nosaltres el desig vehement de tornar-lo a sentir ben aviat.

J. PALAU